

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/59/2014
Identifikačné číslo spisu:	8397899945
Dátum vydania rozhodnutia:	31.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8397899945.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Mliekoservis Slovakia, a. s., Dobrá Niva, Nám. SNP 217/2, IČO: 35 820 667 (predtým Mikuláš Marinič žeriavy a dráhy, Staničná 1021, Snina), proti žalovanému Ing. Vlastimil Durkot -PROFIMONTCRANE, Humenné, Osloboditeľov 114, IČO: 17 138 337, zastúpenému Eva Petránová Advokátska kancelária, s. r. o., Prešov, Puškinova 16, IČO: 36 854 581, o zaplatenie 13 327,36 eur s prísl. a o zmene účastníka na strane žalobcu, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15Cb/353/1997, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 2. júla 2014, č. k. 7Cob/76/2013-506, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné uznesením zo 17. septembra 2013, č. k. 15Cb/353/1997-485 pripustil, aby na strane žalobcu na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť Mliekoservis Slovakia, a. s., Dobrá Niva, Nám. SNP 217/2, IČO: 35 820 667.

Rozhodol tak s odôvodnením, že v priebehu konania bol uznesením Okresného súdu Prešov zo 14. marca 2013, sp. zn. 2K/22/2012 vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Mikuláša Maričína, podnikajúceho s dodatkom žeriavy a dráhy a s miestom podnikania Staničná 1021, Snina, IČO: 14294508 a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. Erika Hajtolová. Správkyňa konkurznej podstaty oznámila súdu, že úpadca v predmetnom konaní uplatnenú pohľadávku postúpil na ďalšieho, a to na spoločnosť Mliekoservis Slovakia, a. s.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok súd zistil, že Mikuláš Marinič, žeriavy a dráhy, ako postupca, uzavrel 29. januára 2010 so spoločnosťou Mliekoservis Slovakia, a. s., Dobrá Niva, ako postupníkom, zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky žalobcu voči žalovanému v sume 13 327,35 eur (401 500,-- Sk) spolu s príslušenstvom a všetkými ostatnými právami s ňou spojenými. Táto pohľadávka je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde

Humenné pod sp. zn. 15Cb/353/1997.

Súd poukazom na ustanovenie § 92 ods. 2, 3 O. s. p. a na skutočnosť, že po začatí konania nastala právna skutočnosť - postúpenie uplatnenej pohľadávky, návrhu na zmenu žalobcu vyhovel.

Na odvolanie žalovaného vec prejednal Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia rozhodol uznesením z 2. júla 2014, č. k. 7Cob/76/2013-506 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia predovšetkým opravil rozhodnutie súdu prvého stupňa v tom, že nesprávne označil postup nového žalobcu do konania podľa § 92 ods. 2, ods. 3 O. s. p. termínom „zámena účastníkov“, pretože „zámena účastníkov“ je upravená v § 92 ods. 4 O. s. p., v tomto prípade ide o „zmenu účastníkov“ v zmysle § 92 ods. 2 a ods. 3 O. s. p.

Ďalej uviedol, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávok z 29. januára 2010 vyplýva, že predmetom postúpenia je pohľadávka uplatnená v tomto súdnom konaní, pričom k prevodu došlo po začatí konania. Písomným podaním z 21. augusta 2013, doručeným súdu prvého stupňa 22. augusta 2013, spoločnosť Mliekoservis Slovakia, a. s., vyjadrila súhlas so vstupom do súdneho konania. Tým pre zmenu účastníka na strane žalobcu boli splnené zákonné podmienky stanovené v § 92 ods. 2, ods. 3 O. s. p. K uplatnenej námietke premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, odvolací súd poznamenal, že pre zmenu účastníka konania táto námietka nie je určujúca, lebo súd sa s ňou bude zaoberať pri rozhodnutí vo veci samej.

Na záver uviedol, že v priebehu konania bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz. Súd prvého stupňa zisťoval u správcu konkurznej podstaty stanovisko potrebné pre ďalší postup v konaní. Podľa odpovede JUDr. Eriky Hajtolovej, správkyni konkurznej podstaty, pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, nie je vedená v majetku podliehajúcom konkurzu z dôvodu jej postúpenia na spoločnosť Mliekoservis Slovakia, a. s. Z toho dôvodu nestali ani účinky v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1, ods. 3 ZKR, a preto sa správca nestal účastníkom tohto konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania zdôvodnil poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. Podľa dovolateľa súd prvého stupňa a odvolací súd rozhodli na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, čím bola žalovanému v konečnom dôsledku odňatá možnosť konať pred súdom. Ako ďalší dovolací dôvod uviedol nesprávne právne posúdenie v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Podľa žalovaného súdy oboch stupňov dospeli na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v nadväznosti na ne dospeli k nesprávnemu právnemu názoru v rozpore s dikciou zákona a ustálenou súdnou praxou. Tvrdí, že odvolací súd nesprávne uviedol, že pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, nie je vedená v majetku podliehajúcom konkurzu z dôvodu jej postúpenia na spoločnosť Mliekoservis Slovakia, a. s. Z toho dôvodu nenastali ani účinky v zmysle ust. § 47 ods. 1, ods. 3 ZKR, a tak sa ani správca konkurznej podstaty nestal účastníkom konania.

Dňa 22. januára 2010 žalovaný predložil žalobcovi započítanie vzájomných pohľadávok v zmysle § 580 a nasl. v spojení s § 358 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorých plnenie je rovnakého druhu a vzájomne sa kryjú. Žalovaný voči žalobcovi uplatnil jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok a žalobca oznámenie o jednostrannom započítaní vzájomných pohľadávok nenamietal a ani sa v zákonom stanovenej lehote nedomáhal určenia jeho neplatnosti. Podľa žalovaného je z uvedených skutočností zrejmé, že uplatnená pohľadávka žalobcu zanikla 19. januára 2010. Žalobca ako postupca preto po tom

ako pohľadávka zanikla, nemohol postúpiť túto pohľadávku spoločnosti Mliekoservis Slovakia, a. s. Odvolací súd a ani súd prvého stupňa sa s touto právne významnou skutočnosťou vôbec nezaoberali, ani neodôvodnili. Preto uznesenie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné pre absenciu riadneho a správneho odôvodnenia, čím žalovanému bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ namieta, že súd pri rozhodovaní o tom, či vyhovie návrhu, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil iný účastník, mal skúmať, či po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná. Keďže pohľadávka žalobcu voči žalovanému zanikla k 19. januáru 2010 jednostranným započítaním, pôvodný žalobca už nebol vlastníkom pohľadávky a nemohlo preto ani dôjsť k platnému a účinnému uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v zmysle ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní v zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v prejednávanvej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak:

- a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,
- b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

- a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu.

V prejednávanvej veci odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, nejde ani o uznesenie uvedené v § 239 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. Na prejednávanú vec nie je možné aplikovať ani prípady upravené v § 239 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom na uvedené prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. nie je daná.

Vzhľadom na obsah dovolania, ako aj na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd sa zaoberal otázkou, či konanie netrpí niektorou z nich.

Podľa ustanovenia § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol

súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalovaný v dovolaní uviedol, že v konaní došlo k vade uvedenej v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p., ktorým ustanovením odôvodnil prípustnosť dovolania.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhajatenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o realizáciu konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva, alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Dovolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa a rovnako aj odvolací súd vo svojich rozhodnutiach zrozumiteľným spôsobom uviedli dôvody svojich rozhodnutí. Ich rozhodnutia nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súdy sa pri výklade a aplikácii neodchýlili od znenia príslušných ustanovení a nepopreli ich význam a účel.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie netrpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p. Rovnako dovolací súd nezistil, že by rozhodnutie odvolacieho súdu bolo postihnuté inými vadami taxatívne vymenovanými v § 237 O. s. p.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, keď je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci však prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je možné podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s §

243b ods. 5 O. s. p. odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo úspešnému žalobcovi v zmysle § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu dovolací súd ich náhradu nepriznal.

K uvedenému záveru trojčlenný dovolací senát dospel jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.